

Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.132/2004/8.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a PhN Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen verseny ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében az Interhealth Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Diósd) I.r. és Importvitamin Kft. (Diósd) II.r. beavatkozó beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2004. évi április hó 20. napján kelt 7.K.32.562/2003/10. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett, valamint a másodfokú eljárás során 3. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán az alulírott helyen 2005. évi március hó 9. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint, és az alperesi beavatkozóknak külön-külön 10.000 (azaz tízezer) 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékhivatal külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az irányadó tényállás szerint a Q-GEL elnevezésű termék forgalmazója és reklámozója 1998-tól az I.r. alperesi beavatkozó. A II.r. alperesi beavatkozó - az I.r. beavatkozó megbízásából - 1997. októbertől 1998. decemberéig az áruval kapcsolatos szórólapot terjesztette. A Q-GEL termék hatóanyaga a koenzim Q10 zsírolható vegyület, fontos szerepet játszik a sejten belüli fehérje és zsír szállításánál, azok energiává történő átalakításánál. Tulajdonságainak köszönhetően hozzájárulhat a szervezetben zajló káros oxidatív, így az öregedési folyamatok csökkentésében, illetve a klinikai vizsgálatok szerint javítja a szívműködést és az izomerőnlétet. Az alperesi beavatkozók által reklámozott Q-GÉL élelmiszer készítménynek minősül, a piacon forgalomban lévő többi zsíroldékony termékkel szemben vízoldékony.

A II.r. alperesi beavatkozó reklámtevékenysége során a Q-GÉL népszerűsítése érdekében olyan állításokat tett, miszerint „TISHCON-Corp” által kifejlesztett és szabadalmilag védett, Bio-Solv eljárással készült áru biztosítja a koenzim Q10 jobb oldódási sebességét és fokozott biohasznosulását; továbbá az áru az egyetlen koenzim Q 10 készítmény, amely az emberi szervezet számára megfelelő (előnyös) biohasznosulási tulajdonságokkal rendelkezik. Klinikai tanulmányok bizonyították, miszerint a Q-GÉL 300%-kal vagy annál is magasabb koenzim Q10 szintet biztosít a plazmában, mint a szokványos Q 10 készítmények.

Az I.r. beavatkozó reklámszövege szerint a Bio-Solv eljárásnak köszönhetően a „Q-GÉL egyetlen vízdékony formája a Co Q10, amely a zsírodékony kiszáradással összevetve jobb felszívódást és hasznosulást garantál". A reklám szerint ezen étrendkiegészítőnél a legjobb az ún. bio elérhetőség, a pótlás mennyisége függ attól is, hogy a Co Q10-et zsírodékony vagy vízdékony formában juttatják a szervezetbe, mivel a vízdékony formából ugyanazon hatáshoz lényegesen kevesebb kell.

A II.r. alperesi beavatkozó logójával ellátott termékismertető 1997-ben, illetve 1998-ban 10.000 példányban került a piacra, majd az ezt felváltó, az I.r. alperesi beavatkozó által terjesztett szórólap 30.000 példányban készült el. Az I.r. alperesi beavatkozó videokazettán is népszerűsítette termékét.

A felperes 1999. július 29-én jött létre a dán Pharma Nord ApS Rt. alapításával, anyacége magyarországi érdekképviselőt látja el, termékeik- amelyek közé táplálék-kiegészítők is tartoznak. - eladását és a logisztikai tevékenységet helyi forgalmazók végzik. A felperes Q10 koenzimet tartalmazó Bio-Quinone készítménye a magyar piacon jelen lévő és versenyző termék.

A felperes bejelentése alapján az alperes 2003. évben versenyfelügyeleti eljárást indított annak vizsgálatára, hogy az alperesi beavatkozók gyógyszertárakban és gyógynövény szaküzletekben megtalálható termékismertetőjén és a forgalomba hozott videó kazettán a Q-GÉL termékkel kapcsolatban megfogalmazottak megsértették-e a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló többször módosított 1996. évi LVII. törvénynek (a továbbiakban: Tpv.) a fogyasztók megtévesztését tiltó 8.§-át. Az alperesi eljárás alatt az I.r. alperesi beavatkozó az Országos Gyógyszerészeti Intézetől (OGYI) kérte magasabb koenzim Q10 dózisú termékének gyógyszerként való nyilvántartásba vételét. A

vizsgálat eredményeként az OGYI 2525/50/03. számon nyilvántartásba vette a 30 mg-os Q-GÉL Forte-t, határozatában rögzítve, hogy a kapszula hatóanyaga, amely vízdoldékonnyá tett koenzim Q10-et tartalmaz, jobb biológiai hasznosulást biztosít.

Az eljárás eredményeként az alperes a 2003. július 7. napján kelt Vj-20/2003/43. számú határozatában az eljárást megszüntette. Indokolása szerint, elfogadva azt a II.r. alperesi beavatkozó nyilatkozatot, hogy az általa terjesztett szórólapok 1997-ben, illetve 1998-ban kerültek piacra, a Tpvt. 8.§-ának /1/ és /2/ bekezdése, 9.§-a, 67.§-ának /4/ bekezdése, 77.§-ának /1/ bekezdés j) pontja alapján szükségesnek találta e szórólapok érdemi elbírálását figyelemmel arra, hogy azok vélhetően még fellelhetők voltak a piacon, vagyis az esetlegesen jogsértő állapot még fennállhatott. A vizsgálat eredményeként azonban azt állapította meg, hogy a korábban 10.000 példányban piacon terjesztett szórólap a vizsgálat időpontjában már ténylegesen néhány példány kivételével elfogyott, így - függetlenül az abban tett állításoktól - a gazdasági versenyben már nem fejt ki érdemi hatást, vagyis vonatkozásában a Tpvt. 8.§-ának /1/ bekezdésében foglalt versenypozíció tényállási elem hiányzik. Abban az esetben, ha a vizsgálat feltárt volna is piaci hatást, az eljárás megszüntetése a Tpvt. 72.§-ának /1/ bekezdés a) pontja és annak első fordulata alapján akkor is indokolt lett volna, mert közérdek nem indokolta a piacot minimálisan befolyásoló versenyjogi hatású magatartással kapcsolatos eljárás folytatását.

Az I.r. alperesi beavatkozó élelmiszer reklámozási tevékenysége tekintetében az alperes az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény (a továbbiakban: Ét.) 6.§-ának /1/ bekezdése, 8. számú mellékletének II. pontja, a gazdasági reklámtevékenységről szóló LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 17.§-ának /3/ bekezdése összevetéséből, továbbá a Tpvt. 77.§-ának /1/ bekezdés j) pontja és a Tpvt. 72.§ /1/ bekezdés a) pontjának második fordulata alapján jogsértés

hiányában megszüntette az eljárást, figyelemmel az OGYI 2003. június 13-án kelt határozatára, amelynek melléklete szerint - választ adva arra a versenyfelügyeleti eljárásban megítélendő vizsgált reklámállításra, árutulajdonságra vonatkozó kérdésre, hogy a koenzim Q10 zsíroldékony vagy vízoldékony formája hatékonyabb-e -, a vízoldékonyoknak szerepe van az áru lényeges tulajdonsága, vagyis a hasznosulás szempontjából. A videofilm pedig a termék kifejlesztésével, vélhető előnyeivel kapcsolatban ad szakszerű tájékoztatást a fogyasztókénál nagyobb szakmai ismeretű gyógyszerészeknek.

A felperes keresetében annak megállapításával, hogy a vitatott reklám a Grtv. 7.§-ának /2/ bekezdés a) pontja alapján megtévesztő volt, és a Tpv. 8.§-ának /1/ bekezdése alapján alkalmas volt a fogyasztók megtévesztésére a határozat megváltoztatását, a jogsértő állapot megszüntetését, továbbá a jogsértő magatartástól való további eltiltást, és a Tpv. 77.§-ának d), e), f) és h) pontja alkalmazását kérte. Álláspontja szerint az eljárás alá vontak reklámállításainak kellő bizonyítására és így a tényállás teljeskörű feltárására az eljárásban nem került sor, az alperes irreleváns szempontokat mérlegelt, a versenytanács döntése a határozat indokolásában foglalt megállapításokkal ellentétes. Hivatkozott továbbá arra, hogy a bejelentésében felsorolt minden egyes kifogására a hatóság határozatában nem adott választ, bizonyítást nem folytatott. Kiemelte, hogy az alperes szerint a reklámállítások csekély súlyban jogsértőek, és a vitatott reklámok a gazdasági versenyben már nem fejtenek ki érdemi hatást, ennek ellenére az eljárást a Tpv. 72.§-ának /1/ bekezdés második fordulatára, nevezetesen a törvénybe ütköző magatartás hiányára hivatkozással szüntette meg. A hatóság döntését csak és kizárólag a Tpv. rendelkezéseire alapította, figyelmen kívül hagyva a Grtv. szabályait. Az OGYI határozata a vitatott reklámok állításait nem igazolta, ugyanakkor az OGYI 2003. március 7-i jelentése szerint a jobb biohasznosulás eredménye nem ítélt meg, az

irodalom ugyanis nem egységes abban a tekintetben, hogy milyen koenzim Q 10 szintre lenne szükség a szervezetben.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartásával a kereset elutasítását kérte.

Az I. és II.r. alperesi beavatkozók a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának /1/ bekezdése alapján elutasította. Indokolása szerint elsődlegesen vizsgálta a felperes keresetességi jogát és azt állapította meg, hogy mivel a felperes is forgalmaz Q 10 hatóanyagú terméket, és az alperesi beavatkozók ezen termékcsoporthoz fogalmazták meg a sérelmezett reklámállításokat, törvényes érdeke megállapítható, ezért a keresetet érdemben kell elbírálnia.

Álláspontja szerint a határozat indokolásából kitűnően az alperes külön vizsgálta az I.r. alperesi beavatkozó és külön a II.r. alperesi beavatkozó magatartását, és különböző indokok alapján szüntette meg a velük szemben indított eljárást. A II.r. alperesi beavatkozó esetében a Tpv. 72.§-ának /1/ bekezdés a) pontja első fordulatra alapozta a megszüntetést, míg az I.r. alperesi beavatkozó piaci magatartásával kapcsolatosan ugyanezen pont második fordulatra. A felperes a két megállapítást együttesen kezelte, ezért jutott téves következtetésekre. Kifejtette, hogy alaptalan az a felperesi állítás, miszerint a hatóság nem válaszolta meg a bejelentésben foglalt pontokba szedett kérdéseket, és nem bizonyította álláspontját miután azokat a felperes tartalmilag a II.r. alperesi beavatkozó magatartásával kapcsolatosan fogalmazta meg. E vonatkozásban pedig az alperes egyértelműen kifejtette, hogy az adott reklámállítások versenyjogi hatása - esetleges megtévesztő voltukat nem vitatva - csekély, és ezért nem a jogsértés hiányára, hanem a Tpv. 72.§-ának /1/

bekezdés a) pont első fordulatra tekintettel szüntette meg az eljárást e körben, mert annak lefolytatása nem volt indokolt.

Az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a Tpv. 70.§-ának /1/ bekezdése egyértelműen rendelkezik arról, hogy a vizsgálat elrendelése hivatalból mikor indokolt. Ha a jogszabályban foglalt feltételek közül valamelyik nem teljesül, akkor az eljárás lefolytatására nincs lehetőség. Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperes álláspontjával, miszerint a közérdek védelme az eljárás lefolytatását a II.r. alperesi beavatkozó piaci magatartásával szemben nem indokolta. Ez pedig következett abból a tényből, amint az alperes kifejtette határozatában, hogy a II.r. alperesi beavatkozó 1997-1998. folyamán olyan szórólapot terjesztett, amelyeknek a versenyhatósági eljárás lefolytatásának időpontjában a piacra már semmilyen hatása nem volt.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azon alperesi megállapítás, miszerint az I.r. alperesi beavatkozó piaci magatartása jogsértést nem valósított meg, szintén jogszerű volt. A felperes minden alap nélkül, tévesen hivatkozott arra, hogy az OGYI 2003. március 7-én kelt válasza szakvélemény lenne és azt szakhatóságként adta volna ki. Az alperes jogszerűen mérlegelte a bizonyítékok sorában a megkeresésre adott választ, és helytállóan döntött akként, hogy azzal szemben az OGYI határozatában foglaltakat fogadja el. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a per során benyújtott felperesi észrevétel 10 pontjában foglalt állítások nem az I.r. alperesi beavatkozó tényállításai voltak, az I.r. alperesi beavatkozó piaci magatartása során kizárólag azt a reklámállítást fogalmazta meg, hogy jobb a saját termékének, a Q-GÉL-nek a bio-elérhetősége a zsíroldékony változathoz képest. Ez pedig minden kétséget kizáróan valós állításnak bizonyult. Mindehhez képest az alperesi hatóság nem sértette meg sem a tényállás tisztázási kötelezettségét, sem az indokolási kötelezettségét. Pontosan abban a körben vizsgálta az adott ténykérdéseket, amelyek a jogi

megítélés szempontjából relevánsak voltak. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint összehasonlító reklámok hiányában az alperes helytállóan nem folytatott vizsgálatot a Grtv. alapján.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával keresete teljesítését kérte. Lényegében fenntartotta és megismételte a keresetében foglaltakat, a közigazgatási eljárás és a per során általa benyújtott okiratokban foglaltakat, illetve szóban tett nyilatkozatait.

Az alperes és az alperesi beavatkozók ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását kérték.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése szerinti helyes mérlegelésével állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló peradatokból azoknak a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával - a kereshetőségi jogra vonatkozó, az ítélet 5. oldalának utolsó előtti bekezdésében foglalt megállapítása kivételével - okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtésével abban a kérdésben, hogy az alperes határozatának hatályon kívül helyezése szóba sem jöhet, a másodfokú bíróság egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan új tény, vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét- a kereshetőségi jogra vonatkozó megállapítása kivételével - Pp. 254. §-ának /3/ bekezdése alapján, az ügy érdeme tekintetében lényegében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra utalással emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a jelen perben az elsőfokú bíróság abban foglalt állást, hogy a felperesi bejelentés alapján indult eljárásban hozott, az eljárást megszüntető alperesi határozat jogszerű volt, vagy sem, a vizsgálat alá vont beavatkozóknak a Tpv. 8. §-ának megsértése miatti elmarasztalása a közérdek, a fogyasztók védelme érdekében szükséges, vagy sem. Ebben a kérdésben pedig a bizonyítékokat és peradatokat mérlegelve hozta meg döntését, amelyet a Pp. 221.§-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően kellően meg is indokolt.

Az alperes más eljárásokban hozott döntései, a közigazgatási bíráskodásra vonatkozó eseti döntések sem teszik lehetővé az érdemben helytálló alperesi döntés bírói megváltoztatását.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak az ítélet 5. oldalán, az utolsó előtti bekezdésben írt megállapításával. A Pp. 239.§-a szerint amennyiben a jelen fejezet másként nem rendelkezik, a törvény Második Részének az elsőfokú eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú eljárásban is megfelelően alkalmazni kell. A Pp. 50.§-ának /1/ bekezdése értelmében a felek perbeli jog- és cselekvőképességét, valamint a törvényes képviselőnek ezt a minőségét, ha ezek iránt kétség merül fel, a bíróság az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja.

A versenyfelügyeleti eljárás vagy hivatalból, vagy kérelemre indul. A Tpv. 52.§-ánk első fordulója akként rendelkezik, hogy e törvény alkalmazásában ügyfél az, akivel szemben hivatalból indult meg az eljárás. [A törvényhely második fordulója értelmében ügyfél a kérelmező (68.§), továbbá az, akire a kérelem vonatkozik. Kérelemre indul az eljárás a 18.§ /1/ bekezdésében meghatározott megállapítás, a gazdasági versenyt korlátozó megállapodásnak a tilalom alól való (egyedi) mentesítése, a vállalkozások összefonódásának

engedélyezése, az áremelés előzetes bejelentése, végezetül időtartam meghosszabbítás esetén. A Tpv. 68.§-ában taxatív felsorolt kérelemre indítható eljárások közé a perben felülvizsgált ügy nem tartozik.]

A hivatalbóli eljárások vagy a vizsgáló észlelése, vagy bejelentés alapján indulnak. A Tpv. 69.§-ának /1/ bekezdése értelmében a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó, e törvénybe ütköző magatartás észlelése esetén a Gazdasági Versenyhivatalhoz címzett bejelentéssel élhet az, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. A bejelentőt nem illetik meg az ügyfél jogai, és nem terhelik annak kötelességei. A bejelentés alapján a vizsgáló meghallgatást tart az érdekeltek közreműködésével, mely nem minősül vizsgálatnak, így a bejelentők nem ügyfelek. Mindezek folytán a perben felülvizsgált versenyügyben ügyfél a Interhealt Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. I.r. és az Importvitamin Kft. II.r. vizsgálat alá vont - alperesi beavatkozó volt.

A Tpv. 70.§-ának /1/ bekezdése alapján a vizsgáló abban az esetben rendeli el a vizsgálatot, ha a közérdek védelme az eljárás lefolytatását szükségessé teszi. A közérdek, és nem a magánérdek védelme esetén elrendelt vizsgálatról való rendelkezés összefügg a Tpv. bejelentőt ügyfélnek nem minősítő rendelkezésével. A vizsgálat befejezésekor a vizsgáló jelentést készít, amelynek alapján az eljáró versenytanács a Tpv. 72.§-ának /1/ bekezdése alapján vagy megszünteti az eljárást, vagy (ha indokoltnak tartja) további vizsgálatot rendel még el, végül határozatában ideiglenes intézkedéssel megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását, illetve elrendelheti a törvénybe ütköző állapot megszüntetését. Az alperes határozatában az eljárás megszüntetéséről rendelkezett (Tpv. 77.§.)

A Tpv. 77.§-ának /1/ bekezdésében szabályozott az, hogy mi minősül érdemi határozatnak. Így a j) pont alapján az a határozat, amelyben a versenytanács az eljárást megszünteti.

Az ügy érdemében hozott határozat elleni jogorvoslat formája a bírósági felülvizsgálat. A Tpv. 83.§-ának /1/ bekezdése értelmében az ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálata - ideértve annak kiegészítését és a rendelkező részt érintő kijavítását is - a kézbesítésétől számított harminc napon belül keresettel kérhető a bíróságtól. A 84. § szerint az eljáró versenytanács érdemi határozata ellen benyújtott kereset alapján indult bírósági eljárás során - a 83.§-ban meghatározott eltérésekkel - a Pp. XX. fejezete az irányadó.

A közigazgatási bíráskodás kiterjesztéséről szóló 1991. évi XXVI. törvénnyel módosított államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 72.§-ának /1/ bekezdése, illetőleg a Pp. 327.§-ának /1/ bekezdése értelmében az államigazgatási hatósági (közigazgatási) ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél kérheti, azaz perindításra az jogosult, akinek jogát vagy törvényes érdekét az eljárás alapjául szolgáló ügy érinti.

A Tpv. 44. §-a szerint a versenyfelügyeleti eljárásra - a Tpv. eltérő rendelkezése hiányában az Áe. rendelkezéseit kell alkalmazni - az Áe. megjelölt §-ai kivételével. Ilyen kivétel az Áe. 3. §-ának az ügyfél fogalmát meghatározó (4) bekezdése. Versenyfelügyeleti ügyben tehát csak az az ügyfél, akit a Tpv. e minőségében elismer, a bejelentő pedig - a fentiek szerint - nem ügyfél. Ezért az ügyfélnek nem minősülő bejelentő perindítási jogosultsága csak a Pp. 327. §-ának (1) bekezdésén alapulhat, amennyiben jogát vagy törvényes érdekét az

eljárás alapjául szolgáló ügy érinti. Ez pedig akkor állapítható meg, ha kétségtől fennáll az ügyvel kapcsolatos közvetlen és nyilvánvaló érintettség.

A bíróságnak minden esetben vizsgálnia kell a közigazgatási eljárásban ügyfélként részt vett, avagy részt nem vett fél perindítási jogosultságát, illetve azt, hogy a fél a keresetben megjelölt jogszabálysértés vonatkozásában keresetőségi joggal rendelkezik-e. A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 32. számú állásfoglalásában adott iránymutatás szerint a közigazgatási határozat felülvizsgálatát kérő felperes törvényes érdekeltiségének hiánya miatt, ha az már a keresetlevél alapján megállapítható, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül kell elutasítani. Ha azonban a felperes igényérvényesítési jogosultsága, keresetőségi joga vitás, ebben az esetben a bíróságnak ítélettel kell döntenie a kereseti kérelem tárgyában.

A perbeli esetben a felperes a közigazgatási eljárásban nem volt ügyfél, keresetlevelében a Pp. 121.§-ának /1/ és /2/ bekezdésében, és a Pp. 327.§-ának /1/ bekezdésében foglaltak ellenére perindítási jogosultsága kapcsán törvényes érdekeltiségét nem jelölte meg. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta e kérdésben a felperes nyilatkozatra való felhívását, és annak alapján állapította meg a felperes „kereshetőségi jogát”, hogy a vizsgálat alá vontakkal a piacon versenytárs, mivel azonos, koenzim Q 10 hatóanyagú terméket forgalmaz.

A Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem igazolta, miszerint az 1999. júliusi megalakítását megelőző években, tehát abban az időben, amikor még létre sem hozták a II.r. alperesi beavatkozó által folytatott reklámtevékenység miként érinti, érintette gazdasági érdekeltiségét, illetve azt sem bizonyította, hogy a II.r. alperesi beavatkozó által

terjesztett de, a bejelentését követő vizsgálat időpontjában a piacon már meg nem lévő szórólapok hogyan befolyásolhatták jogos érdekét. A felperes azt sem igazolta, hogy az I.r. alperesi beavatkozó reklámnyaga gazdasági érdekelttségét, közvetlen jogos érdekét érinti, érintette-e és miként.

A Tpv. III. fejezete a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolásának tilalmát szabályozza, azaz a fogyasztókat védi. A felperes nem igazolta, hogy fogyasztó lenne. Mint versenytárs azonban nem bizonyította, hogy milyen közvetlen és nyilvánvaló érdeke fűződik ahhoz, hogy az alperes a Tpv. III. fejezete rendelkezései alapján, azaz a fogyasztókat védő törvényi szakaszok alapján a versenytárs alperesi beavatkozókat elmarasztalja. A versenytársi minőség ugyanis önmagában a keresetőségi jogot megalapozó közvetlen jogos érdeknek nem minősül (Legfelsőbb Bíróság EBH 2004. 1100 jogeset)

A fentiek folytán a másodfokú bíróság a felperes keresetőségi joga hiányának okán is megalapozottnak találta a kereset elutasítását.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a sikertelenül fellebbező felperest az alperes és az alperesi beavatkozók másodfokú költsége megfizetésére, továbbá a 6/1986.(VL26.)IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdésében foglaltak alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2005. évi március hó 9. napján